

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 146.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e38950/facsimile.pdf> (tilgået 27. maj 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

komme til, at høres men jeg sat i denne Hjemmede Sagen nærmest dag, at her ikke er Tale om Magistrat, et al mordtage os. Kongeriget; hvorefter vi nemlig blive lagt på Vorset, og samtidig komme til Rigsdagsmændenes Rundfald. Det staaer jo også alle rett for, at lade dem indenfor i den offentlige Abend, og endelig til dem, der ikke kunne blive høreret i de vigtige Sager, som forelæses af de Committeeer, som i denne maahte blive nedsænkt. Der kan saaledes vistnok ikke være Tale om nogen Udehulselige af Hollens Samme; men hvor vigtigt det end er at agte paa denne, saaledet forhårligt vilde det være, at anseude en bestemt Best-af-Linen til et visstet de Vorset, der blev indsendt. Imidlertid, Sagen er uafgjort, og da den nu engang er kommet for, bør det på Forhandlingen, hvorledes i den denne Hjemmede måtte hande; men som Formanden har jeg anført det for min Pligt, Håndt ikke nogen behagelig Pligt, at gøre opmærksom paa de fore Samfundsbedrifter, der fremdeles lig. Stalde Forhandlingen beslutte sig til at gøre nogen Undtagelse, man jeg dog ville mig at høre til den i den saa Hjemmede fattede Beslutning maatte knyttes til Beklæmmelser, dette nemlig at Menschen i Vorset formt maatte være anmedt og derefter henlagt indtil næste Møde i Lovsæderet, hvorefter den fundne blive Tale om dens Afgørelle, og dertil, troz jeg, at der ikke maahte finde nogen Forhandling Sid, om hvorefter den maatte opslas eller ikke, thi allerede vidt der blive nogen Diskussion om, hvorende Oplæsning hunde finde Sid et eller ikke. Jeg skal saaledes henvise denne Sag til Forhandlingen, og det vidt være entydig, om Stalde vidt vittre sig derom.

Clausen: Jeg sagde ikke nogen ting at gøre en uben Beværtning. Det er nemlig ikke ganzt correct, naar Sagen fremstilles saaledes, som om Talen her skulle være om en Undtagelse; thi en Undtagelse forudsætter en befaaende Regel, men en saadan er endnu ikke fastsat. Dernom altsaa den arke Forhandlings metop af Hjemmen dertil, at der endnu ikke er nogen saadan Regel, der tillægger sig imod Oplæsningen, ospfører Andragemelets Læsse og tilstede Oplæsningen, da vil den ikke komme i Modsigelse med saa selv, om den ogsaa maatte finde Aftakning til senere at opstille en anden Regel for at imøde gaae de defnyttige Folger af en almindelig Oplæsning.

Formanden: Jeg mente blot, at der Sprengmalet er reelt, maatte man i egenhærd Tilsætde blive enig om en Regel, om hvoreft alle, eller blot nogle, eller slet ingen Vorseter hulde anstreng til Oplæsning.

Næs: Det tillader mig at henvise til den andre Forhandling, om det ikke fundt vedtaget saaledes, at man i alle givne Tilsætde overlaab det til Forhandlingen selv at afgjøre, om Vorseten skal opslas eller ikke, efterat dens Vorsettlighed i Vorsetet var meddeelt af Præsidenten.

Sørensen: Jeg har blot tilladt mig en ganske kort Beværtning. Da det ikke kan negeres, hvad ogsaa den arke Formand har udtalt, at der ved Oplæsningen af de indomme Vorseter, at Forhandlingen vidt udgaae en lang Tid, som vi maaette børne sparet, så jeg henville til Forhandlingen, om det ikke hunde være muligt, at en saadan Vorset, hvis Ømstillingsspræle for Forhandlingen maatte anfændt høst afdeling, blev henlagt til et extraordinær Vor. Derved talte dog Forhandlingen ingen Tid, og Enhver vidde dog vilst med Stadte mede for at here et saudant Undtagning, som angaaer fra vor Næderborgere, og som angaaer Vorbestandet Vor og Vel.

Grolund: Det tillader mig at henvise til Aftakning af den Sag, som her forelægges, tillader mig at gøre den Beværtning, at jeg man anseer det for forståelsesmægtigt, at vi afgjøre Sagen her ved en Aftakning om, hvorende Oplæsning skal finde Sid eller ikke. Jeg vil i saa fald henvise for en Oplæsning. Det freklumer mig nemlig, at, naar et saa stort Antal Næderborgere henvender sig til Forhandlingen i en Sag, som vedrører alle, og som gaar alle rett til Hjerten, et det fun enbillig og snat Opmerksomhed, som Forhandlingen vilde Andrageme, naar den tilhører, at Andragendet bliver opslas. Et dette fundt gaaer fra Regel for ethvert Andrageme, indsej jeg nu, ikke fundt lade sig gjøre; men det gaar hennem, som med enhver anden Ting i Livet; de hønne have freiflystig Beværtning, og nogen Næderborgere i Tastbladet henvender sig til Forhandlingen i en Sag, der ofte er omstaa blande Forhandlingsmedlemmer som en vigtig og behy-

digende Sags, ligesom hvilket Udsæd Publicum ikke kan høre nogen ledende Mensker, der ikke ville være of for Beværtning. Forhandlingen hører nogen behent Beværtning med Hjemm til denne Vorset, om den bliver at opslas eller ikke, og om den skal være Rigsforsamlingens Medlemmer tilladt at vidste sig vedbærgaende.

Formanden: Jeg har tilladt mig at henvise, at Vorsetten, vedtaaet vedtaget, at der skal gøres Undtagelse, hvilke henlæg i Lovsæderet en Dag op, da jeg foretager. En dette imidlertid ikke tidigere er bestemt, skal jeg ikke foretage dette med Hjemm til den Vorset, som Sag foretager, men ikke saa. Sprengmalet vilde angaaende under Aftakning.

Borch: Dokum: Det freklumer mig, at da der her er Tale om at danne en fremtidig Regel for Forhandlings Beværtning over, er det noget plausiblt, at dette Sprengmaal er blevet henvillet til den Vorset. Det freklumer mig nemlig, at Forhandlingen derfor har haft nogen Tid, og jeg skulle dertil måtte mig at foretage, at Præsidenten henlagges til morgen, for at Forhandlingen deraf kunne tage en endelig Beslutning i saa Hjemmede.

Borch: Ja, jeg har Dette dermed.

Borch: Borch: Jeg sat tilladt mig til den arke Formands Hjemmede til det foreliggende Sprengmaal i Almindelighed, om det ikke fundt overdraget til de Herre, der har befastiget sig med Forhandlingsregulativen at nite sig om denne ikke vigtige Øjenbund. Da der ingen Regel hører er givet, henvener jeg ikke, at der funde være Præjudice for Saagend Øjensættet i Almindelighed, om man ikke afgjente over det enkeltet her forelæggende Tilsætde. Det vil jo imidlertid komme en pris, om disse Herre ere vilitige til at røge hvilket Sprengmaal under Øversteligt; men da det er et Sprengmaal, som er egenhærd forudlagt ved Forhandlingsregulativen, findet det egentlig ikke at ligge udeanfor det Vor, som var den overdraget.

Formanden: Jeg vilde netop også have freklumeret at overlade det til den Komite, der her har med Regulativen at gøre, at Tage Sager under Øversteligt og gøre Forlagt vedbærgaende.

Næs: Næs: Jeg har blot tilladt mig at gøre opmærksom pris, at jeg har freklumer Forlagt om, at det i ethvert givet Tilfælde skal overlades til Forhandlingen at afgjøre, om Andragendet skal opslas eller ikke.

Formanden: Jeg ved ikke, om det ikke vidt være mere hensigtsmægtigt, om dette Sprengmaal skal tages under Beværtning af den omstaae Committee; hvis dette antages, vil det arke Medlems Forlagt overfaale, men jo da vil fare en almindelig Regel.

Næs: Næs: Jeg freklumer da det af mig givne Forlagt. Da det deraf blev sat under Aftakning, hvorende Oplæsning om al den imidlertid Vorstede hulde opførtes til det følgende Møde, og denne da imidlertid hensigtsmægtige i Forhandlings Lovsæderet, erklærede 93 Stemmer mod 44 sig heller.

Formanden: Formanden anmedde deraf, at han havde mobriget en Skrivelse fra Indstiftsmasteren, om at Udsæd af Barneplegelovens var forstyrret og funde forelagt Forhandlingen, hvilken Dag det maahte afdæb.

Man giv dernest over til det Forlagt, som var fremlagt af Rigsforsamlingen for Rigsbankens Rundt Vor. Øversteligt, (Krigs) om Udsædte af Beværtning af Forhandlingsaftalen.

Krieger: Efter den Forhandlingsordenen, som nu er vedtaget, vilde Grundlovsvalstetten videt Beværtning være at henvise til Afdelingerne; der har imidlertid i denne Sag paatænkt sig sig vedtægts Beværtninger, som jeg hører om Tilsætde til at forelægge Forhandlingen. Det Udsæd til en Grundlov, som er foretagt og, betegnet til Danmark som Kongeriget Danmark og Slesvig. Et saaude denne Beværtning allerede i Udsædets Øversteligt, men gennemgangen i det eneste Paragrapher, findt vi nærmestig helt igennem den samme Beværtning af Danmark. Det varer mig tilfældet som Eksempel at henpege paa den første §, hvor det siger, at Kongeriget Kongeriget Danmark og Slesvig er indskravt monarki; eller f. Ex. ill. § 8, hvor der udtaler om en Grundlov for Danmark og Slesvig, eller f. Ex. al. de Sæder i Udsæd, hvor der tales om landet eller Staten, hvor der ligefaldt aabenbart sigter til Kongeriget Danmark og Slesvig, saaledes f. Ex. i § 22, hvor det høres: